

Enric Lluch, professor de la Universitat Autònoma de Barcelona

Per a mi és una gran satisfacció participar en aquest acte en memòria del professor Enric Lluch. Com no podia ser d'una altra manera, la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), a través del Departament de Geografia, ha volgut ser part activa en l'organització d'aquest acte d'agraïment i de record.

D'entrada, vull fer palès que l'esdeveniment que ens aplega en aquesta sala té una especial rellevància per a la nostra Universitat, atès que avui retem homenatge a una persona amb una trajectòria acadèmica, i també vital, estretament lligada a la UAB, al llarg de més de trenta anys de docència i de compromís personal.

Com a rector de la UAB, és un honor tenir l'oportunitat de representar la Universitat en un acte que, ben segur, comparteix tota la comunitat universitària.

Els mèrits acadèmics i la vàlua personal del professor Enric Lluch, que justifiquen aquest homenatge, segur que seran glossats magníficament pel doctor Oriol Nello, des de l'expertesa i el coneixement personal que es deriva de l'amistat i el respecte.

Seria, doncs, una temeritat per part meua intentar fer una aportació original sobre la figura i la biografia acadèmica del professor Lluch. Tanmateix, en vull destacar breument alguns elements íntimament lligats a la UAB: la implicació del professor Lluch en el projecte fundacional de la UAB i el paralelisme existent entre la seva concepció de la geografia i el model docent de la nostra Universitat.

La UAB va néixer ara fa més de quaranta anys (justament, el 6 de juny es compliran quaranta-cinc anys de la promulgació del Decret llei de creació) seguint un plantejament que defugia, en la mesura del possible, l'esperit adotzenat i mancat de llibertat que amarava l'estructura universitària franquista.

Malgrat l'encotillament imposat pel règim, des d'un bell començament la UAB va intentar posar els fonaments d'una concepció de la universitat respectuosa amb els principis bàsics d'autonomia, participació i compromís social. Uns fo-

naments que van topar, inevitablement, amb la intransigència i l'autoritarisme de l'Estat.

I, fruit d'aquest conflicte entre plantejaments totalment oposats, neix a la UAB un moviment de resposta que esdevé un element vertebrador dels anhels de llibertat mitjançant la lluita per una universitat pública, catalana, democràtica i de qualitat.

Aquest moviment no hauria estat possible sense la implicació i la contribució de persones extraordinàries com Enric Lluch, que van demostrar una tossuda militància i unes sòlides conviccions en la lluita per uns valors de llibertat, justícia i igualtat.

I aquestes conviccions expliquen la participació activa d'Enric Lluch en la redacció del Manifest de Bellaterra l'any 1975, el primer document que reivindica una universitat autònoma, democràtica i socialment responsable.

Val a dir que l'any 1991 es va dur a terme un acte institucional de reconeixement en què es va lliurar la Medalla de la UAB als signants del Manifest, entre els quals Enric Lluch.

Voldria remarcar que la concepció que té Lluch de la universitat està perfectament incardinada en els principis fundacionals de la UAB. Uns principis basats en l'autonomia i la responsabilitat i en la concepció de la universitat com un element de progrés i de transformació.

Des del punt de vista acadèmic, la incorporació del professor Lluch a la UAB l'any 1969 representa, també, la incorporació de la geografia catalana als nous corrents i enfocaments metodològics que s'estaven desenvolupant en els països del nostre entorn.

D'aquesta nova concepció de la geografia, voldria destacar-ne un element cabdal: l'aplicació d'un enfocament multidisciplinari, que integra diverses disciplines científiques en l'anàlisi geogràfica. Així, el Departament de Geografia de la UAB, fundat per Lluch mateix, esdevé, des dels inicis, un espai obert on conviuen geògrafs, economistes, antropòlegs, sociòlegs, geòlegs...

I destaco aquest element perquè, de la mateixa manera que la concepció que el professor Lluch tenia de la universitat responia, en gran mesura, al projecte fundacional de la UAB, el plantejament que incorpora en el Departament de Geografia també coincideix amb el concepte de campus universitari reivindicat per la nostra Universitat: un campus que facilita el diàleg entre les diferents disciplines científiques i que en potencia la cooperació per a poder copsar i analitzar la realitat i els diferents fenòmens en tota la seva complexitat.

No és estrany, doncs, que la UAB hagi estat pionera en el desenvolupament de disciplines caracteritzades per la transversalitat, com són les ciències ambientals o la biotecnologia.

Per acabar, només vull afegir, des de la reivindicació de la figura del docent universitari, que Enric Lluch va ser un mestre en el sentit més autèntic i profund

de la paraula, atès que conjuminava el rigor científic, l'exigència d'una docència vocacional i un sincer i actiu compromís amb la societat que l'envoltava.

En definitiva, quan hom s'endinsa en la trajectòria vital i acadèmica d'Enric Lluch, s'adona ràpidament del fet que hi ha un lligam estret entre la seva vida personal i el desenvolupament de la seva carrera acadèmica. Una coherència i, sobretot, una perseverança en la defensa d'uns principis i uns valors que, sense cap dubte, ha de ser un exemple per a tots nosaltres.

FERRAN SANCHO PIFARRÉ
Rector de la Universitat Autònoma de Barcelona